

LES PLANES pàg 18
Proliferen els cotxes abandonats amb gent que viu al seu interior

ENTREVISTA pàg 8
Graells (ERC): "Marín ha posat en venda la ciutat perquè no té cap projecte"

línial'H ^{9 anys}

Juliol 2022 · Núm. 105 · linialh.cat

Topada entre l'Ajuntament i la Generalitat per Cal Traball

El govern local veu "innecessària" la proposta de convertir els terrenys en una zona de preservació de les aus pàg 11

Cop dur

El Suprem tanca el cas de l'assassinat de Pedro Álvarez

pàg 3

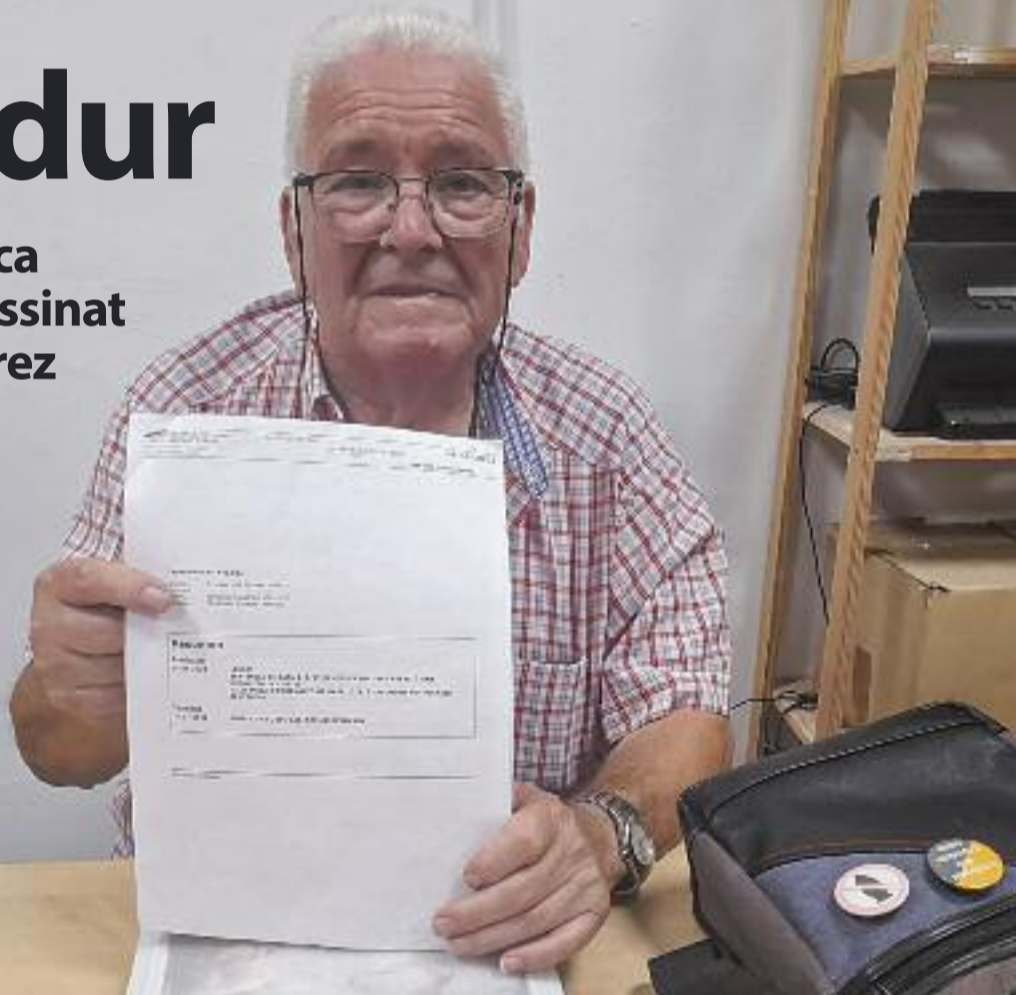

Foto: Plataforma Pedro Álvarez

PROTESTA pàg 14
Més de 300 persones es manifesten contra el model urbanístic del PSC

COLLBLANC-TORRASSA pàg 18
Critiquen la insalubritat de les fonts del barri

ESPORTS pàg 20
Nora Galve: "Quan et lesions has de tenir molta paciència"

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

homehoming

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Disseny de reformes
d'interiors, cuines
i banyes de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Amb
la
clàssica

Cat úsica
35
anys!

Un nou gerro d'aigua freda

» El Tribunal Suprem tanca definitivament el cas de l'assassinat de Pedro Álvarez, que quedarà impune
 » La família no es rendeix i fa una crida per trobar testimonis que ajudin a conèixer la veritat

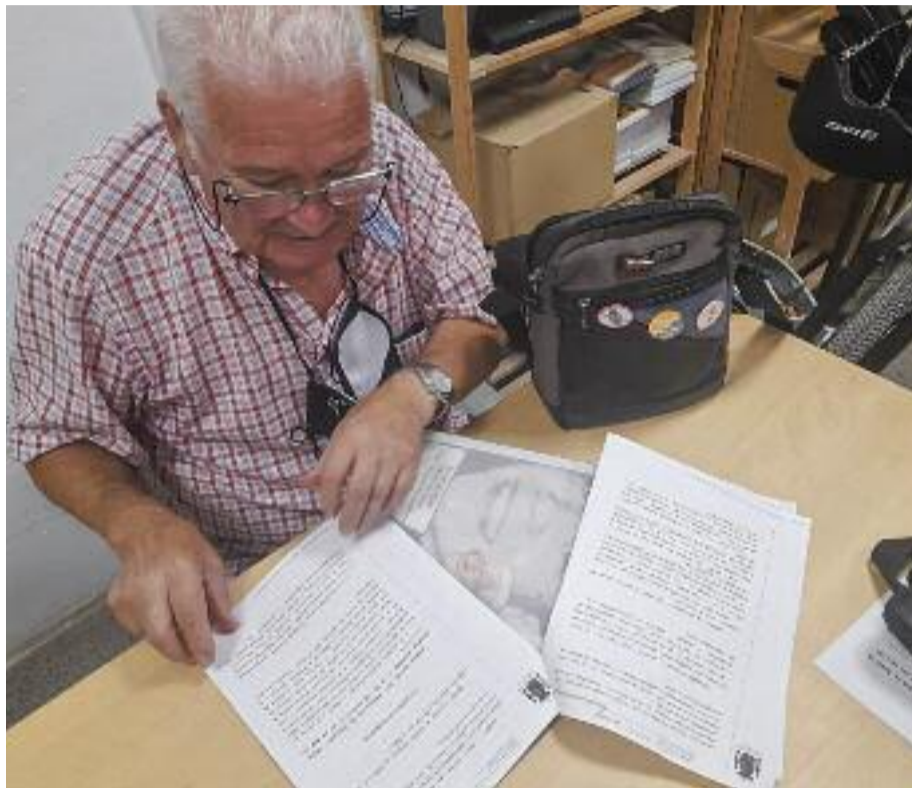
Francisco J. Rodríguez
 L'HOSPITALET

“Només ens queda la veritat”. Aquesta és la sensació que expressen ara mateix els familiars de Pedro Álvarez, assassinat fa tres dècades a la ciutat, presumptament a mans d'un policia nacional. I és que el Tribunal Suprem considera que no hi ha indicis suficients per a reobrir la investigació de l'homicidi del jove el 15 de desembre del 1992. La Plataforma Pedro Álvarez ha fet pública la sentència del Suprem, coneguda el 14 de juny, que conclou que el cas de l'assassinat del jove queda declarat totalment prescrit, en resposta a un recurs de cassació de la família, que va recórrer a l'alt tribunal després que l'Audiència de Barcelona rebutgés reobrir la investigació.

Aquest ha estat l'enèsim gerro d'aigua freda per a la família de Pedro Álvarez, que denuncia la vulneració dels seus drets i el “patiment afegit” que les últimes decisions judicials els han ocasionat. La mateixa sentència del Suprem reconeix la “frustració” que aquesta decisió ocasiona als familiars. “Aquesta sala reconeix, sense ambages, el legítim interès que ostenta el recurrent perquè s'aclareixi l'assassinat del seu fill, i, en conseqüència, els responsables siguin justament castigats per l'atroc crim. I empatitza, per descomptat, amb el sentiment de frustració que aquesta decisió, de segur, li pot provocar”, assenyalava l'escrit.

Però aquest argument, per descomptat, no és suficient per a una família que fa 30 anys que busca la veritat i que els responsables de l'assassinat de Pedro rendeixin comptes davant la justícia. Juanjo Álvarez, el pare de

A l'esquerra, Juanjo Álvarez llegeix la sentència del Suprem. A la dreta, homenatge al lloc on van assassinar Pedro. Fotos: Plataforma Pedro Álvarez i AELH

la víctima, considera, en una conversa amb *Línia LH*, un “desvergonyiment” que la sentència assenyali que s'ha portat a terme una investigació àrdua de l'assassinat del seu fill, quan hi ha hagut suficients indicis de deficiències i desaparicions de proves durant les indagacions. “Ens prenen el pèl”, lamenta.

LES REGLES JUDICIALS

Tot i això, la sentència del Suprem argumenta que “les regles de l'Estat Constitucional imposen que tot interès de persecució hagi de canalitzar-se per les regles que disciplinen l'exercici de l'acció penal”. Aquestes regles són, també, les que contemplen la prescripció del delictes, resa el text.

I és que la sala del Suprem que ha dictat la sentència entén que la data de la prescripció to-

tal del cas va ser el 29 de març del 2020. “El transcurs del temps ha extingit la responsabilitat penal presumpta de la persona responsable de la luctuosa mort del senyor Álvarez”, diu el veredict.

RECERCA EXTRAJUDICIAL

El que també assenyala la sentència és que Juanjo Álvarez “té dret a conèixer la veritat”. I això és el que precisament vol fer la família del jove, que ha posat en marxa una campanya de recerca extrajudicial per trobar algun indicati que permeti saber què va passar aquell fatídic dia. “La família mai deixarà de tractar d'esbrinar la veritat de què va passar aquella nit de desembre del 1992”, van comunicar des de la Plataforma Pedro Álvarez el dia que van fer pública la sentència del Suprem. “Esperem que algú s'atreveixi a parlar ara que no hi

ha una càrrega judicial”, desitja Juanjo Álvarez.

Per tot plegat, la família ha engegat la campanya *#NomésEnsQuedaLaVeritat*, a través de la qual fan una crida a la col·laboració veïnal a l'Hospitalet i les poblacions veïnes per recollir qualsevol informació que

La família espera trobar algun testimoni que s'atreveixi a parlar sobre aquell fatídic dia

pugui donar la tranquil·litat a la família de conèixer la veritat. En aquest sentit, Juanjo Álvarez diu que li consta que hi ha testimonis que no han transcendit encara i que ajudarien a esclarir l'assassinat del seu fill. Per tot ple-

gat, la plataforma posa a disposició l'adreça de correu electrònic *plataformapedroalvarez@gmail.com* per recopilar la informació que hi pugui arribar.

Sigui com sigui, la família de Pedro Álvarez agraeix la “resposta solidària” a l'Hospitalet i arreu de Catalunya i de l'estat els últims anys. “Moltes gràcies a totes i tots per aquest suport incondicional davant d'aquest cas d'abús de poder policial i judicial”, expressen els familiars.

És més, des de la Plataforma Pedro Álvarez critiquen que cap institució o estament judicial ha mostrat un veritable interès o compromís per resoldre el cas. De fet, aquest és el *leitmotiv* del documental de Damià Puig *Nosotros no olvidamos*, disponible a Filmin i que explica un dels casos d'abús policial més punyents de les últimes dècades.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Transformem la mobilitat

per Dolors Sabater (CUP-Guanyem)

Foto: Albert Segura/ACN

Davant l'emergència climàtica, la crisi de combustibles fòssils i la creixent xifra de morts a causa de la contaminació, la urgència per canviar els models de mobilitat és cada cop més imperiosa. Cal donar resposta a les necessitats de mobilitat de la població d'aquest país, així com a la salut pública, tenint en compte, a més, que som una població cada cop més empobrida per la constant precarització de la vida. D'una banda, la falta d'inversions en infraestructura ferroviària i en transport públic, col·lectiu, no contaminant i no radial, en general, i de l'altra, la persistència de l'Estat i de la Generalitat a promoure models del passat, basats en el vehicle privat, ens perjudiquen greument. Perjudiquen de forma directa la salut pública, l'economia familiar i la qualitat de vida de la majoria de la gent, especialment de la gent treballadora i de la que es dedica a sostenir i a tenir cura de la vida. Amb perspectiva de gènere, el biaix en la inversió pública respecte a la mobilitat és rotundament patriarcal i masculista. Aquest model del passat, a més, en requerir un constant creixement en infraestructures viàries, té un efecte depredador envers el paisatge, l'equilibri ecològic i la preservació de terres necessàries per als conreus, perjudicant, de retruc, la sostenibilitat alimentària.

En aquest context, diumenge 29 de maig van coincidir dos esdeveniments molt rellevants. Ambdós festius i reivindicatius. Ambdós impulsats per la societat civil organitzada des d'una perspectiva transversal, àmplia i diversa. Ambdós motivats per infraestructures viàries provinents del franquisme. Al Baix Besòs es tallava l'autopista C-31, en el marc del *Transformem*, i al Vallès se celebraven els 30 anys de lluita contra el Quart Cinturó, un projecte viari que, sorprenentment, el joc brut auto-

nòmic de l'Estat ha tornat a posar a l'agenda política de la Generalitat tot just fa unes setmanes. Poden semblar infraestructures molt diferents, però totes dues responen al mateix model i provenen de la mateixa època. Simplement que una funciona completa des del 1969 i l'altra només s'ha fet a trams. L'autopista del Maresme va ser pensada per facilitar l'ús del vehicle privat, llavors incipient i element essencial del *desarrollismo* que atorgava coartada de progrés i modernitat a la dictadura. L'altra, rescatada ja en ple règim del 78, seguint la màxima de posar el vehicle privat com a element central des d'on pivotar la mobilitat, també de les mercaderies. L'autopista del Maresme, pensada per donar servei a la gran Barcelona, des d'una perspectiva lúdica i comercial, al preu de destrossar pobles i ciutats i deixar-los sense connectivitat interna. El Quart Cinturó, pensat per donar servei a la gran Barcelona i als seus polígons industrials externalitzats, al preu de destrossar conreus, paisatges, patrimoni històric, aquífers i ramats. Totes dues infraestructures, grans negocis de ciment i promotors.

Des de fa 30 anys, la lluita popular contra el Quart Cinturó ha mobilitat pobles, pagesia, veïnat i organitzacions polítiques de tot el Vallès. En canvi, la consciència i la mobilització envers l'autopista a Badalona ha sigut més tardana, sempre latent però impregnada d'impotència, i ha passat d'estar centrada durant molts anys en la reivindicació d'uns laterals que permetessin una certa permeabilització i que compensessin la mobilitat interna que l'autopista obtura a l'actual replantejament obert envers la seva completa transformació o supressió, tant per raons urbanístiques com de contaminació.

El febrer de l'any 2018, quan es van complir els 50 anys de l'existència de l'autopista que va partir per la mei-

tat Badalona, el debat es va fer més viu, i els que llavors governàvem vam prendre un compromís públic respecte a aquesta ferida oberta, fent-nos ressò d'una voluntat popular que cada cop es feia sentir més. Preteníem convertir l'aniversari en un gran debat ciutadà sobre el futur d'aquesta descomunal barrera, amb diferents actes i debats, i tallant l'autopista durant la setmana de la mobilitat, el setembre d'aquell 2018, per ocupar-la amb el que havia de ser un procés participatiu sobre el model de ciutat. No partíem de zero. Ja havíem fet alguns deures. Partíem d'un estudi que definia diferents propostes d'actuació i que havia de ser el guió per abordar un debat de ciutat imprescindible: com convertir el 'mur' en node de serveis i oportunitats. Oriol Lladó, llavors regidor de l'àmbit de Badalona habitable, manté publicats al seu bloc *Connexions #Badalona* diversos articles on en parla amb detall. En aquell moment no podíem preveure que tot quedaria truncat per la moció del PP i del PSC, que a mitjans de juny va interrompre el govern del canvi. Els posteriors governs van abandonar el projecte, però la societat civil no va parar mai de treballar-hi.

La gran gesta protagonitzada per FAMPAS i *Transformem*, el 29 de maig de 2022, aquell espectacular tall de l'autopista C-31 i l'ocupació de la via amb desenes d'activitats cíviques, lúdiques i reivindicatives en defensa de l'escola pública i d'un altre model de ciutat, és un gran impuls per a una lluita imparabile. Per un altre model de mobilitat i per una transformació d'aquesta barrera indecent.

Al Vallès i a Badalona, i a tot el país, la mobilitat del segle XXI passa per invertir en tramvies i trens no radials, en carrils bici i en transports col·lectius i per anar deixant el vehicle privat en molt darrer terme.

Aquí es piula

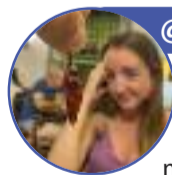

El Twitter en paper

@QueraltBM

Anava a dir que hi ha un *tio* tontíssim dient completes *tonteries* al @maticatradio i veig que és el Sandro Rossell. "S'ha de governar sense ideologia". "Volem que la ciutat estigui governada per gestors i no per polítics". "No pactarem amb l'extrema dreta ni amb l'extrema esquerra".

@claudiacodina7

Després de tres guàrdies seguides [com a metge resident de medicina interna] sense dormir ni un minut durant vint-i-cinc hores a ple juliol, crec que no només puc certificar que estem col·lapsats, sinó que la salut mental i física dels sanitaris no aguantarà tot l'estiu. És preocupant.

@mvsalomo

Ahir truca una mare perquè el seu fill ha suspès català amb un 1 i encara duia la del curs anterior i, és clar, repeteix curs. La segona frase de la conversa ja és «*hábleme en español, que es un tema importante*». Entén aquesta dona per què son fill suspèn català o encara no?

@adriomeo

Tengo una idea... Vamos a hacer un servicio de movilidad para la ciudad que va a consistir en un montón de estaciones de bicicletas que siempre estarán vacías, excepto por una o dos bicis que parecerá que puedes utilizar, pero que, al llegar allí, estarán averiadas.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 12321-2013

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Família Álvarez

La família de Pedro Álvarez, assassinat fa 30 anys a la ciutat presumptament a mans d'un policia, no es rendeix i engega una campanya extrajudicial. El pare del jove, en Juanjo (a la foto), espera trobar testimonis que ajudin a esclarir els fets.

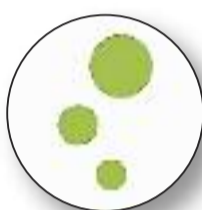
pàgina 3

Ajuntament

L'associació L'HOrgull denuncia que la regidora Lola Ramos va obligar a retirar una bandera LGBTI+ de les festes de Pubilla Cases. L'Ajuntament tira pilotes fora i anuncia que donarà la seva versió de l'incident per escrit al Ple del juliol.

pàgina 10

La Vinya

La Fundació la Vinya ha posat en marxa una campanya per recollir fons que ajudin a finançar les activitats de lleure estival que ofereixen a desenes d'infants i joves de Bellvitge i el Gornal. L'objectiu és que puguin gaudir de l'oci durant l'estiu.

pàgina 16

El + llegit

línia'H.cat

- 1 *Investiguen la mort d'un home en un pis de Pubilla Cases*
- 2 *Hèctor Simón és inspirador*
- 3 *L'espasa de Dàmocles pesa sobre 50 persones a Salamina*
- 4 *Pugna final per la FAVLH: dos estils d'entendre el moviment veïnal es disputen la federació*
- 5 *Polèmica per la tala de dos arbres antics de la plaça Espanyola*

Les polítiques LGTBI+

per Coque García (ERC L'H)

Foto: Pexels

O slo i els EUA ens demostren la fragilitat dels drets LGTBI+, de la nostra existència. Aquests dies hem comprovat com, després de l'avortament, ja s'apunta contra persones trans o el matrimoni igualitari. Vivim sota l'amenaça d'una onada reaccionària que cal aturar.

I no ens queda tan lluny. A l'Hospitalet també hem viscut tristament casos d'LGTBI-fòbia. Per això cal que totes les administracions, i l'Ajuntament com la més propera, estiguin en primera línia per erradicar les violències i discriminacions.

Fa pocs dies hem aconseguit que l'Hospitalet compti amb un

nou Servei d'Atenció Integral LGTBI, gràcies a l'impuls del Departament d'Igualtat i Feminismes i malgrat el bloqueig del govern municipal del PSC, que durant dos anys ens ha estat dient que ja existia, quan sabíem que no era així. I també pocs dies abans, coneixíem que una regidora del govern va vetar la presència de la bandera LGTBI+ a la festa major de Pubilla Cases. Actitud decebe-

dora i preocupant davant la qual no podem callar.

L'Hospitalet és la segona ciutat del país, i ha d'apostar de manera decidida per la diversitat. Des d'Esquerra Republicana continuarem treballant, al costat de les entitats, per canviar el rumb actual i aconseguir un Ajuntament que impulsi les polítiques LGTBI+ i se les cregui de veritat. Ens hi va la vida.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#BaixesPerCovid

#El25%NoEsPotAplicar

#NoPlegarà

@sergihuete: Salut anuncia la reactivació de les baixes per covid de 5 dies i recomana l'ús de mascaretes en espais interiors. El departament descarta noves restriccions.

@elisevilaclara: Molt bé que el TSJC admeti que no pot aplicar la sentència del 25%, però bona part del problema del català a les aules no depèn dels tribunals.

@324cat: Laura Borràs: "No tinc cap intenció de fer un pas al costat, com em reclamen i exigeixen. Soc innocent. No he comès cap delictes".

Mirada pròpia

En Valerià Pujol i els alumnes fracassats

per Xavier Godàs

El meu fill acabarà per completar aquest any primer d'ESO a l'IES Jaume Almera de Vilassar de Dalt. Un curs que va començar bé, però que després de les vacances de Nadal va anar pel pedregar. Hem passat uns mesos de notificacions diàries i d'informes setmanals de deures per fer, mala conducta i un reguitzell d'expulsions de l'aula. Us podeu imaginar que tot plegat ha estat degudament amanit amb converses amb el seu tutor i amb el cap d'estudis. A casa també hi ha hagut ambient: control de tasques, converses alliçonadores, algun càstig...

El cas és que el nano ha fet una entrada triomfal a l'adolescència, d'un dia per l'altre. I l'institut ha estat el seu principal objectiu. Allà s'ha estat dedicant a interferir en les classes i a respondre l'autoritat del professorat. Segons n'he tret en clar, el seu mòbil ha estat el més profund dels avorriments, conjugat amb una ràbia que ni ell sabia explicar-se. Una total manca d'interès per les matèries i una prístina insatisfacció sobre com es donen les classes. Amb això no voldria donar a entendre que el meu fill és innocent o una víctima del sistema. Ell és el responsable del seu comportament i l'ha de corregir. De fet, l'està corregint. Ara bé, també el comprenc.

El comprenc perquè jo mateix vaig ser un fracàs escolar de manual quan cursava el BUP. És més, no vaig passar de segon curs (que, això sí, vaig fer dues vegades amb idèntics resultats: vuit *Molt Deficient* amb totes les lletres i números). El meu mòbil per a notes tan galdoses fou dedicar-me amb una colla d'amics a fer la revolució. Llavors estava convençut que estudiant reproduïem el sistema. Vaig perdre tota corretja de transmissió amb l'aula. Jo i els meus col·legues ens saltàvem les classes un dia sí i l'altre també (llavors es podia fer: no et tanquen a dins del recinte escolar ni et fregien a informes). Eren molt més interessants les nostres converses en qualsevol racó de Vilassar o al voltant de la taula d'un bar que estar-se assegut en un pupitre mentre et recitaven la lliçó. Què voleu que us digui, tinc present aquella sensació d'avorriment mortal a l'hora lectiva. També que els meus suspensos inapel·lables em patines-

sin absolutament. Ni un bri de sentiment de culpa per suspendre a cabassos, la veritat sigui dita.

Però jo i els meus companys de transgressió revolucionària adolescent no ens perdiem cap classe d'en Valerià Pujol, en Valeri. Ens donava literatura espanyola. Tanmateix, jo no hi anava tant per la matèria com per la referència que era per a nosaltres en Valerià. Era un mestre, vaja, en el sentit que no es limitava a ensenyar el que sabia, sinó que anava més enllà: compartia la seva saviesa amb habilitat.

En Valerià era un personatge. Impartia la classe amb un fil de veu enronquit, de conjunt amb la gran discapacitat física que tenia a conseqüència d'haver patit una poliomièlitis quan era un nano. Però la seva discapacitat mai va ser un fre per a la seva mobilitat entre nosaltres. Assegurava la seva presència a banda de les difi-

nor per a nosaltres. Però ell en sabia molt més, per això ens l'escoltàvem. Entenguem-ho bé: en Valeri no era un *profe* enrotllat, era un mestre amb la capacitat d'escoltar-se els seus alumnes i de comprendre els que, com jo, no encaixàvem en els paràmetres de l'aula. I nosaltres reconeixíem amb total naturalitat la seva autoritat.

Jo no vaig poder matricular-me per tercera vegada al curs de segon a l'Institut Jaume Almera. Tenia disset anys quan vaig plegar de la secundària i encara passarien uns quants anys més en què estaria disposat a defensar que tot el sistema educatiu havia de saltar pels aires. Però a poc a poc vaig anar covant la idea que hauria de tornar a estudiar si no volia continuar sent un peó del tèxtil sense horitzó a la vista. I aquí és quan en Valerià tornà a ser clau, des del record de l'experiència de la relació viscuda. El seu mestratge fou un dels ancoratges més importants

del meu canvi de perspectiva. Si ell bandejava les seves pròpies dificultats sent agència, vivint, creant, adquirint i proporcionant coneixement, sent home compromès amb el seu temps i el seu entorn, per què no seguir-ne l'exemple?

Per a tots els que hem estat estudiants complicats, no sabeu fins a quin punt és valuós trobar-se amb un mestre que t'obri horitzons malgrat que en aquell moment no siguis plenament capaç de copsar-los. Perquè s'escolen per alguna banda del teu cervell. I quan aprens a veure'ls, els fas servir per tenir propòsits. En Valerià mai va saber que

fou el meu mestre de referència quan jo era un xaval amb un cacau mental considerable. No ho sabrà mai perquè és mort des de fa trenta anys. Però ho fou i li hi agraeixo.

Per acabar, vull dir que enguany a Premià de Dalt, el municipi d'en Valerià, l'Associació Can Vallerià organitza actes de reconeixement a la trajectòria del mestre. Si cerqueu el seu nom, veureu que en Valerià Pujol deixà una profunda empremta en la literatura catalana: Premi Documenta el 1981, premi de La Crítica l'any següent i el de Carles Riba de poesia el 1983. També la deixà en la militància política d'esquerres. En temps de dispersions conceptuals, desorientacions pràctiques, cacaos normatius i ideologies petitoques de consum ràpid val la pena recuperar els mestres amb senderi. No els oblidem, que ens fan falta.

Foto: Pexels

cultats. I si molt convenia, l'arreglèvem i el traginàvem. En Valerià no traspuava la identitat d'una víctima. Al contrari, tot ell era agència. El veïem aparèixer per l'institut amb el seu Dos Cavalls adaptat. No ens generava cap llàstima perquè no el veïem dèbil tot i l'extrema fragilitat del seu cos. Emetia força. I el respectàvem.

El respectàvem perquè ens tractava com persones potencialment lliures, cosa que significa que ell també ens respectava a nosaltres. Als que érem estudiants díscols no ens donava la brasa, cosa que és molt important si ets díscol. S'ajustava al nostre nivell i parlàvem. Moltes vegades de política. Recordo que en més d'una ocasió s'adreçà a mi per preguntar-me què pensava jo sobre tal cosa que havia passat. Que ens demanés el parer sobre qüestions polítiques o d'altres per l'estil era tot un ho-

Les millors perles

Boris Johnson inicia un aplaudiment sense voler a la cimera de l'OTAN a Madrid. Després de la foto de grup, va picar de mans (com volent dir "feina feta") i la resta de líders, sense saber per què, van seguir-lo en un fort i absurd aplaudiment.

Un entranyable mico armat amb un ganivet crea el caos a la ciutat brasilera de Piauí. Ensenyant la seva arma ben afilada, va amenaçar diversos vianants fins que va aconseguir el que volia: robar unes galetes.

Detenen el conductor d'un autocar per esnifar mentre conduïa. Se'n van adonar els passatgers, un grup d'estudiants navarresos que tornaven d'una sortida de final de curs a Salou. Positiu en amfetamina, metamfetamina i cànnabis.

Una dona guanya la loteria per tercera vegada en cinc anys. En tots els casos han sigut premis de tres xifres. D'aquesta afortunada ciutadana de l'estat de Maryland, als Estats Units, sí que se'n pot dir que té una flor al cul.

B. Puig de la Bellacasa/Moncloa LA FOTO

Tribuna

Viagogo, la punyalada al sector musical

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Pexels

Els equilibris sobre els quals se sostenen els sectors culturals són molt fràgils. Tothom coneix els artistes, però molta gent no sap que darrere de la seva feina hi ha qui escriu un guió o qui compon una música; que algú ha dissenyat una posada en escena i un vestuari; que tot plegat implica un equip de persones que l'han produït; que alguna empresa ha venut les entrades i que en algun lloc aquest artista i el públic fan un acte de comunió que es diu espectacle. L'èxit o el fracàs de cadascun d'aquests esdeveniments que configuren el món de la cultura els afecta a tots en alguna mesura. A l'artista en primer lloc, però en un exercici d'encadenament de cadascuna de les peces que els configuren, al final a qui més afecta és a qui ha decidit arriscar-hi recursos i prestigi, és a dir, el productor.

El productor assumeix el cost d'una activitat, posa a la venda les entrades i efectivament assumeix el risc de l'èxit o del fracàs, i cal dir que no sempre se li reconeix la importància de la seva feina ni el mèrit que suposa la incertesa de cadascuna de les seves decisions. Tot plegat, a més a més, en un context d'assumpció de tota mena de responsabilitats: si cal suspendre el concert perquè plou, si el seient que he comprat no té bona visibilitat, si el so no estava ben equalitzat, si l'espectacle era massa curt o si, per qualsevol raó certa o no, el públic (ara convertit inexorablement en client) considera que l'espectacle (també ara inexorablement convertit en producte) no justificava el preu abonat. Sovint es tracta de petites responsabilitats poc rellevants que, per la naturalesa de l'activitat cultural i per la inevitable subjectivitat de cada persona, es diversifiquen individualment i construeixen o destrueixen la credibilitat i el prestigi de cada productor.

Sense empresaris productors, la cultura s'esvairia, potser reduïda a un petit grup de creadors solitaris sense gaire contacte amb la gent o emmagatzemada en repositoris públics més atents, de vegades, al manteniment d'un determinat tipus de cànon que no pas a una socialització real de l'art i de la creació. Per això cal protegir la figura del productor i eliminar tot el que malbarata la seva feina a l'empara de les noves tecnologies i del discurs fàcil de les economies col·laboratives.

En són un bon exemple aquelles plataformes que, sense cap participació directa en el risc de l'espectacle, aprofiten les virtuts de les tecnologies per induir la revenda, apujar el preu de les entrades i, no poques vegades, falsificar-les venent dos cops un mateix seient.

D'entre totes, s'endú la medalla d'or Viagogo. La seva agressiva estratègia ha aconseguit col·locar-la en un lloc privilegiat dins de les pràctiques empresarials mancades d'ètica que compren entrades de tota mena d'espectacles altament comercials per posar-les a la venda a preus molt superiors als originals.

Ras i curt: en un despatx ubicat en un indret indefinit i legalment protegit per una legislació favorable, un programa informàtic governat per robots i algoritmes esgota les entrades d'un espectacle utilitzant falsos clients per revendre-les immediatament. Per això, i passa més vegades de les que voldríem, un espectador pot haver pagat el doble que el que s'asseu al seient del costat sense que els hagi quedat clar que han comprat entrades en plataformes diferents. Evidentment, les reclamacions van a parar al productor de l'espectacle; a l'empresari programador que poca cosa podrà fer-hi davant l'opacitat i l'habilitat legal del revenedor.

Viagogo és un exemple, entre altres, dels negocis que aprofiten la constant transformació de les tecnologies per situar-se a les fronteres de la llei, ateses les dificultats jurídiques per regular el seu marc d'actuació. És una relació tan complexa com la que tenen el dòping i els programes antidòping en el món de l'esport.

Segurament, hi ha dificultats legals per aturar aquesta mena de pràctiques, però hi ha una pregunta que sorprenentment no té resposta. Quina és la raó per la qual un productor no pot decidir quines i només quines plataformes li venen les entrades, prohibint, per tant, a Viagogo que les ofereixi? Quelcom tan senzill com a mínim deixaria clar al client qui està dins de la legalitat i qui actua en el mercat negre. Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor.

“

Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor

”

Flaixos

@Mordaghan: Truca algú a la porta. La veu d'un jove diu: "Hola, soc el manyà". Manyà? Ha dit manyà? Un putó unicorn és el que és, a Barcelona.

@PunsodaRicart: Darrere d'un home treballadot sol haver-hi una ex que ha fet molta feina. Costa força, però cal ser amables amb les ex.

@german_aranda: Diccionario de palabras manoseadas y banalizadas (añade la tuya): empoderamiento, resiliencia, zona de confort, disruptivo, cuidados...

“Marín ha posat en venda la ciutat perquè no té cap projecte”

Jaume Graells / exregidor del PSC i candidat d'ERC a l'alcaldia

Jaume Graells és l'exregidor del PSC que va destapar les presumptes irregularitats al Consell Esportiu, per les quals s'investiguen diverses persones, entre elles l'alcaldeessa Núria Marín. Ara, Graells acaba de ser confirmat com a candidat d'ERC a l'alcaldia i assegura que ha vingut a disputar el càrrec a Marín.

Francisco J. Rodríguez
L'HOSPITALET

Com va sorgir la idea de proposar-lo com a candidat d'ERC a la ciutat?

Va sorgir de converses que vaig mantenir amb la direcció d'ERC a nivell territorial i en l'àmbit nacional, sense cap objectiu concret. ERC ha fet un exercici de generositat i d'intel·ligència política a l'hora de proposar un candidat que no és militant. Ara el que toca és parlar de l'Hospitalet, i per fer-ho ens hem d'unir moltes sensibilitats.

Des de quan se sabia que seria proposat per liderar ERC?

Una cosa així no es construeix en poques hores, això és evident. Però no té res a veure amb la meua situació d'aquests dos anys, durant els quals he patit una persecució i un aïllament a tots els nivells. Una cosa no explica l'altra, en absolut.

Des del PSC, en canvi, diuen que la seva renúncia com a regidor i la seva incorporació a ERC són dues notícies “que s'expliquen per si soles”. Creu que li juga en contra el fet que s'hagin produït amb poc temps de diferència?

Jo crec que no. Aquí cal parlar de les propostes i deixar-nos de personalismes. Nosaltres no tenim egos. El que sí que s'explica per si sol és que qui va cometre els delictes encara està militant al PSC, mentre que qui ho va denunciar n'està fora, tot i que hi militava des dels anys 80.

Des del 1983, si no m'equivoco. També ha format part del govern de Marín durant una dècada. Passar de cop i volta a ERC ha hagut de ser un canvi complicat...

Jo soc una rara avis. No he estat mai una persona dels aparells immobiliàries dels partits. En el moment que aquest partit, el PSC, ja no representa els ideals pels quals m'hi

vaig afiliar, me'n vaig. No soc lleial a un partit; soc lleial a un projecte. I molt menys soc lleial als dirigents d'una formació. Penso que els partits són mers instruments. La fidelitat absoluta als partits fa que la gent s'eternitzi i que no hi hagi renovació. I d'aquí la corrupció. Per a mi, no representa cap contradicció passar del PSC a ERC. La proposta d'ERC és fresca, de canvi.

En una entrevista recent va dir que el PSC havia perdut la seva “essència fundacional”, ja que havia deixat marxar bona part del sector catalanista. S'hi veu reflectit en aquest èxode?

Totalment. Em sento molt identificat amb figures com Pasqual Maragall, el seu germà Ernest, Montserrat Tura o Antoni Castells, que eren la base del Govern de Montilla. Eren bons governants que van

“Soc independentista? Ara no toca parlar d'això, toca parlar de l'Hospitalet”

veure traït el projecte. Actualment, el PSC està intentant captar vots de Ciutadans amb un espanyolisme ranci que no condueix enlloc.

Però aquell èxode va tenir lloc fa vuit anys. Què en pensava aleshores des de dins del PSC?

No estava posat en la gran política. Per inèrcia, jo hi continuava. La senyora Marín em va proposar que portés Educació, i em va apassionar el projecte. A partir d'aquí, em vaig sentir obligat a mantenir-me en la disciplina, perquè no m'agrada muntar grans terratrèmols.

És candidat a unes municipals, però ERC no deixa de ser independentista. Vostè també ho és? Soc un candidat independent. No em vull definir en això, perquè si ho

faig traeixo el projecte. Ara no toca parlar d'això, toca parlar de l'Hospitalet. El PSC utilitza la bandera de l'espanyolisme per eternitzar-se en el poder, i no li penso fer aquest regal.

Expliqui's.

El PSC ha de dir quines idees té per governar la ciutat. No caurem en la trampa de parlar de temes que van més enllà de la ciutat perquè ells els utilitzin per fer inviable una alternativa al seu poder.

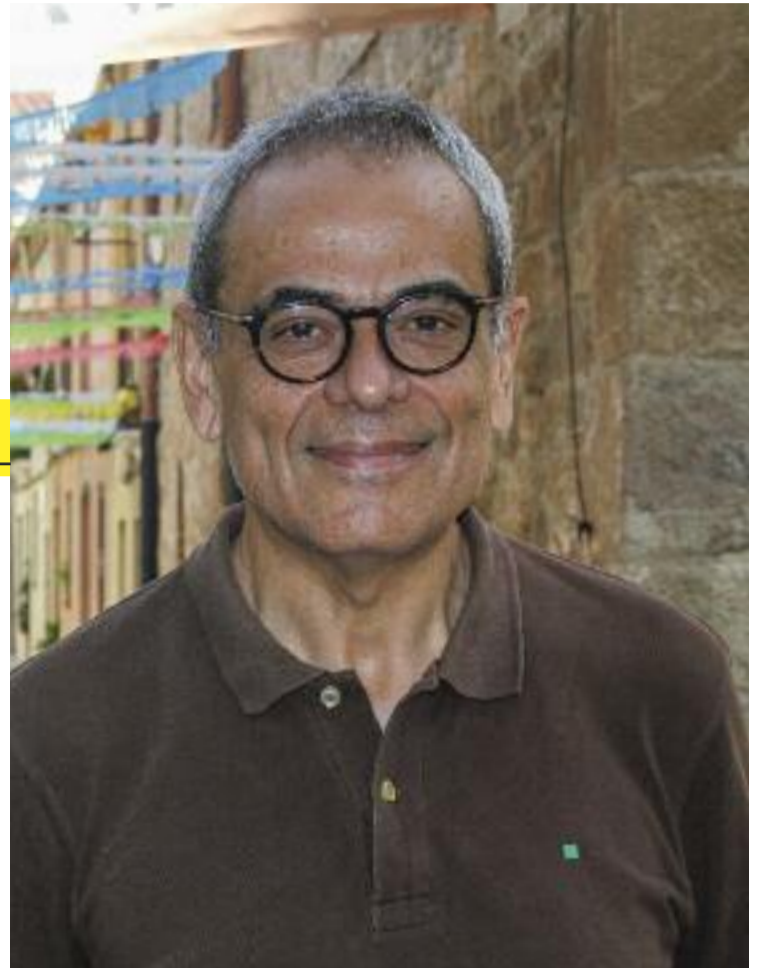
Abans de canviar de tema, volia preguntar-li per l'actual portaveu d'ERC, Antoni Garcia, que ha fet un pas al costat per no ser cap obstacle per al seu lideratge. Així i tot, no va assistir a l'assemblea que el va proclamar candidat a vostè. Ha parlat amb ell?

Sí. El seu pas al costat forma part de l'acte de generositat d'ERC. La política no són els personalismes i els egos. Cadascú ha d'estar, en el seu moment, al servei d'un projecte. I ell ho ha sabut entendre. També li he d'agrair el suport que m'ha donat els últims dos anys.

Dos anys des que vostè va denunciar les presumptes irregularitats al Consell Esportiu. Com els ha viscut?

Molt malament. M'he sentit silencià, aïllat i marginat. L'únic que demano a la ciutadania és que llegeixi les converses filtrades entre Marín i els dos exregidors investigats. Està claríssim que l'alcaldeessa col·laborava amb ells. Això és el que diuen els informes dels investigadors.

Tanmateix, la fiscalia en discrepa i creu que Marín va actuar bé. Segurament tindrà una explicació, però no entenc que hi hagi uns investigadors que fan informes que apunten a una implicació de l'alcaldeessa, que veig que és evident, i que després el fiscal digui el contrari. M'he de declarar ignorant dels temes de dret, per això jo ja parlo del misteri fiscal.

Hi ha hagut cap regidor del PSC que li hagi mostrat suport?

Molts companys. Una part important de la militància i algun regidor també, però de manera clandestina, per les conseqüències.

Reivindica que ara cal parlar de la ciutat. Com veu l'Hospitalet?

La veig molt vital, amb molt de futur. A més, té moltes oportunitats derivades de la seva situació estratègica. Som un pol estratègic, no només de Catalunya, sinó també d'Europa. I això ho hem de saber aprofitar.

Com?

Primer, ens ho hem de creure. Segon, hem de tenir un lideratge. Aquesta ciutat no pot estar governada amb els criteris del segle passat i amb un equip de direcció ridícul. Necessitem els millors. I, després, tenir una relació positiva amb Barcelona. Amb la capital no hem de competir; hem de cooperar. I fer una aliança amb el Govern de la Generalitat.

S'està fent oposició al Govern català des de l'Hospitalet?

Sí. El cas més evident és en l'educació. El meu model seria un consorci d'educació com el que comparteix Barcelona amb la Generalitat.

És bona la relació amb la capital?

Barcelona té una barrera física que és Collserola, però en té una altra de psicològica que és l'Hospitalet. L'alcaldeessa ha volgut donar la imatge de ser l'altra cara de la moneda, qui recollia tot el que no volia un govern [el de Barcelona] que no s'estima el sector empresarial. I això ha fet molt mal a

l'Hospitalet. De fet, s'ha entregat la ciutat als sectors especulatiu. Marín ha posat en venda l'Hospitalet perquè no té cap projecte, i qualsevol cosa que vingui ja li està bé.

Posi algun exemple.

Molts projectes del govern de Marín han quedat en fum, com l'arribada del Centre de Medicina Tradicional Xinesa. No hem captat cap activitat que aportari valor afegit. L'única cosa que s'ha fet és regalar a una empresa especulativa d'educació, l'editorial Planeta, l'edifici antic dels jutjats. Els vam fer un regal. No hi ha lideratge ni capacitat per captar coses interessants per a la ciutat. Ni es compta amb els veïns.

Ara que parla dels veïns, actualment s'està fent un procés de participació pel PDU de la Gran Via. Vostè ha expressat recentment la seva disconformitat amb el projecte. Pensava el mateix quan era al govern?

Abans ho expressava internament, en moments de molta tensió. Estem a favor de soterrar la Gran Via, però no es pot fer un projecte estratègic com aquest sense el consens necessari. I això forma part de la prepotència i de la manca de diàleg de l'alcaldeessa.

Hi ha cap regidor del govern del PSC que pensi com vostè?

No em vull posar en el cap de la gent. A més, al govern municipal se'n parlava molt poc.

Per acabar, quin seria un bon resultat per a ERC a les municipals?

A partir de 14 regidors. Majoria absoluta. Em presento per ser alcalde.

**NO DEIXIS MOBLES AL CARRER
TRUCA AL 900 28 29 30**

**L'INCOMPLIMENT DE LES NORMES COMPORTA SANCIONS
D'ENTRE 300 I 1.500 EUROS**

DESCARREGA
LA NORMATIVA DE LA
RECOLLIDA SELECTIVA

Ajuntament de L'Hospitalet

AMB : Àrea Metropolitana
de Barcelona

Educació | Impulsaran un banc de llibres de text gratuïts

En la sessió plenària del mes de juny es va aprovar una moció presentada pel grup de Ciutadans per impulsar un banc de llibres de text gratuïts a la ciutat. La formació considera que, d'aquesta manera, s'ajudarà a famílies amb dificultats econòmiques.

L'alternativa no es consuma i Piñar continua liderant la FAVLH

» La candidatura rupturista no aconsegueix els suports necessaris
» L'històric president vol recuperar el consens en el moviment veïnal

ASSOCIACIONISME ▶ Finalment, l'assemblea de la Federació d'Associacions de Veïns (FAVLH) va acabar reelegint Manuel Piñar com a president. La candidatura rupturista plantejada per quatre entitats veïnals -Som Santa Eulàlia, la Florida, la independent de Bellvitge i la de Collblanc-la Torrassa- i que liderava Montse Abolafia, no va aconseguir els suports necessaris i Piñar, històric president de la federació, hi continuarà al capdavant.

Tanmateix, abans de la celebració de l'assemblea Piñar no tenia gens clar si es tornaria a presentar al càrrec de president o no. De fet, volia fer un pas al costat, però una tensa reunió de la junta del dia 13 de juny va precipitar els esdeveniments. Fruit d'aquella crispació, set associacions de veïns -les del Centre, Sant Josep, Bellvitge, Sanfeliu, Pubilla Cases, Can Serra i Districte IV- van decidir presentar

L'assemblea va tenir lloc el 18 de juny. Foto: AVV Collblanc-la Torrassa

una candidatura de tipus 'oficialista', ja que van proposar Piñar per liderar-la. En declaracions a *Línia L'H*, Piñar va reconèixer que li havien demanat que es presentés.

Finalment, així ho va fer i la correlació de forces li ha permès continuar en el càrrec, almenys, tal com va explicar, fins que es calmi la situació i s'estabilitzi la federació. En una en-

trevista a *LH Digital*, Piñar confia a tancar aviat la "fractura" a la FAVLH i fa una crida a recompondre el consens entre les diferents maneres d'entendre el moviment veïnal.

Per la seva banda, les quatre associacions que van intentar assolir la direcció de la federació sostenen que continuaran treballant i fan una crida a fomentar el diàleg entre les entitats.

Foto: PAH Barcelona

Denuncien les condicions de l'hostal on es deriven famílies

HABITATGE ▶ La PAH de Barcelona denuncia que cinc famílies real·lotjades pels serveis socials de l'Ajuntament en un hostal de la capital catalana pateixen una situació de precarietat "greu".

Segons ha explicat la plataforma, les famílies asseguren que l'establiment, ubicat a l'avinguda Diagonal, té greus problemes d'insalubritat, fins al punt que la cuina ha estat clausurada després d'una inspecció

sanitària. Per tot plegat, des de la PAH barcelonina lamenten la "nul·la sensibilitat" del consistori envers els més vulnerables i el "poc compromís" amb el dret de l'habitatge.

Tanmateix, des de l'Ajuntament no ho veuen igual. Fonts municipals han contradit la PAH, i asseguren que l'hostal on han estat real·lotjades les famílies no està en males condicions. "És un allotjament digne", al·leguen.

Polèmica per una bandera LGTBI+ a Pubilla Cases

CONVIVÈNCIA ▶ L'associació LGTBI+ L'Orgull, ha denunciat la retirada d'una bandera LGTBI+ durant un acte de la festa major de Pubilla Cases. Acusen la regidora del Districte, Lola Ramos, d'haver estat la responsable dels fets, que van tenir lloc el 17 de juny quan, segons L'Orgull, Ramos hauria exigut que es retirés la bandera al·legant que havien rebut queixes per part d'alguns veïns.

Ja en el Ple del juny, el regidor d'ERC Xavier Mombiola va formular una pregunta al govern

per conèixer els motius de la suposada retirada de la bandera.

Per la seva banda, la portaveu d'En Comú Podem, Ana González, ha exigut explicacions per aquestes presumpes pressions.

La resposta del govern -que evita fer més declaracions- a les preguntes de Mombiola la faran arribar per escrit el pròxim Ple. Per la seva banda, la regidora d'Igualtat, Laura García, va tirar pilotes fora en ser preguntada per la polèmica durant el Pride, al parc de la Marquesa. "Estem orgullosos de la bandera", va dir.

El Mobile continuarà fent-se a la ciutat fins al 2030

El MWC és el congrés de tecnologia més important del món. Foto: ACN

TECNOLOGIA ▶ El Mobile World Congress, el congrés de telefonia mòbil més important del món, renova a l'Hospitalet, on es continuarà celebrant fins a, almenys, l'any 2030.

GSMA, empresa promotora de l'esdeveniment, ha decidit renovar el contracte amb Fira de Barcelona, que expirava l'any 2024. Després de molts rumors, finalment el Mobile no es mourà de l'Hospitalet. I és que aquest congrés genera un impacte econòmic de prop de 250 milions d'euros. De fet, la seva celebra-

ció atrau milers de congressistes i visitants. A l'última edició, celebrada a principis d'any i que va recuperar una certa normalitat després de dos anys de pandèmia, van assistir-hi més de 60.000 persones, una xifra rellevant, però encara lluny de la de les edicions anteriors a l'expansió de la covid.

Per la seva banda, l'alcaldesa, Núria Marín, va valorar la notícia com a "excel·lent" i va tornar a destacar que aquest esdeveniment "projecta la ciutat a nivell mundial".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

L'Ajuntament veu "innecessari" ampliar la protecció a Cal Trabal

Francisco J. Rodríguez
L'HOSPITALET

L'Ajuntament considera que no cal ampliar la protecció a Cal Trabal, la darrera zona agrícola de la ciutat. I és que a mitjans de juny, la Generalitat va presentar al Prat una proposta per ampliar més del doble l'espai protegit al delta del Llobregat. Ho farà a través de la figura de les Zones Especials de Protecció per a les Aus (ZEPA), un mecanisme que té la finalitat de preservar espècies en risc de desaparició.

La qüestió és que la Generalitat considera els terrenys de Cal Trabal com a susceptibles de protecció i els inclou com a zona ZEPA -per tant, més protegits-, fet que no ha agradat al consistori. Sense anar més lluny, fonts municipals declaren a *Línia L'H* que la proposta de la Generalitat és "innecessària i fins a un cert punt, també precipitada".

A ningú se li escapa que els terrenys de Cal Trabal són un espai delicat, ja que han estat a l'epicentre de la política hospitalenca els últims anys per ser l'escenari on es desenvoluparà el Pla Director Urbanístic (PDU) Bio-

Terrenys agrícoles de Cal Trabal. Foto: Grup Patrimoni LH

pol-Granvia. Salvaguardar aquest últim reducte agrícola ha estat el principal cavall de batalla dels ecologistes, que s'oposen a un pla urbanístic que incrementarà l'edificabilitat al sud de la ciutat.

NO AFECTA EL PDU

Preguntades sobre la possibilitat que la protecció de Cal Trabal que proposa la Generalitat afecti el futur desenvolupament del PDU Biopol-Granvia, les mateixes fonts rebutgen que sigui un problema. De fet, expliquen que la nova zona ZEPA s'implantaria allà on el pla urbanístic ja preveu un gran solar lliure, on actualment hi ha els conreus. En aquest sentit, recorden que les noves

edificacions es faran sobre terrenys que no han estat inclosos com a zona protegida. Tanmateix, es mostren amatents i avisen que l'Ajuntament estarà pendent que la zona ZEPA sigui "compatible" amb el desenvolupament del clúster biomèdic.

En aquest sentit, recorden que la proposta d'ampliació de les zones ZEPA al delta que ha posat la Generalitat sobre la taula ha generat el rebuig d'empresaris i pagesos. Un posicionament diferent del dels ecologistes i uns altres ajuntaments com el del Prat o fins i tot el de Castelldefels, que defensen la necessitat de preservar espais naturals d'alt interès biològic.

Els infants del Centre Naranjos tindran plaça en un altre espai

EDUCACIÓ ▶ L'Ajuntament ha promès a les famílies dels infants i joves del Centre Naranjos que tindran una plaça en un altre centre del mateix districte. I és que aquest centre infantil tanca definitivament, ja que el contracte de serveis amb el qual funcionava finalitzava aquest mes i no hi havia cap possibilitat de prorrogar-lo.

Les famílies dels infants van assistir al Ple del mes de juny per mostrar el seu neguit, i fins i tot LH En Comú Podem va presentar una moció per demanar la continuïtat d'un espai d'intervenció socioeducativa que treballa amb menors de Can Serra i Pubilla Cases.

L'endemà de la celebració de la sessió plenària, el regidor d'Equitat i Drets Socials, Jesús

Husillos, es va reunir amb les famílies per explicar-los que les 25 places del Centre Naranjos es reubicaran en un altre centre de la mateixa zona, en concret al centre obert de l'Esplai Pubilla Cases. De fet, des de l'Ajuntament s'ha informat que mantindran una altra reunió amb les famílies de cara al desembre, per tal de valorar el canvi.

A més, l'Ajuntament recorda que les places del Centre Naranjos no es perdran, ja que passaran a formar part de la Xarxa de Centres Oberts de l'Hospitalet. En aquest sentit, el Pla estratègic de serveis socials 2021-2024 del departament de Drets Socials de la Generalitat estableix finalitzar el desplegament dels serveis d'intervenció socioeducativa el pròxim 2023.

El regidor Husillos es va reunir amb les famílies. Foto: Ajuntament

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre '21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Xavier Matilla (esquerra), Sandra Bestraten (centre) i Manuel Sánchez-Villanueva Beuter (dreta) a Espai Línia. Foto: Francisco J. Rodríguez

Navegar per la Ronda Litoral de Barcelona, recollir fruita i verdura d'un hort en ple passeig de Gràcia o passejar per un Eixample ple de gratacels convertit en la versió catalana de Manhattan. Podrien semblar escenes extretes d'una pel·lícula de ciència-ficció, però són idees d'arquitectes de tot el món que han especulat sobre el futur de Barcelona, amb imaginació i "optimisme radical". Ho han fet amb motiu de l'exposició *99+ imaginaris*, emmarcada en la programació del Festival Model, promogut per l'Ajuntament de Barcelona i el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) i que el mes passat va ajudar a "redefinir" el present de la ciutat, imaginant "la possibilitat d'un futur diferent, més equitatiu i just".

Imaginar. Pensar en la Barcelona del futur en clau urbanística. En la metròpoli que ens espera. Això és el que també ha volgut fer el *Línia* ajuntant en una mateixa taula l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Matilla, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC, Sandra Bestraten, i l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, a Espai Línia. Potser sense tant "optimisme radical" i amb unes quantes dosis més de possibilisme, però exactament amb la mateixa voluntat: pensar en la ciutat metropolitana que ve.

EL SANT GRIAL DE L'EQUILIBRI

Cap a on anem? Cap a on hem d'anar? Si hi ha algun far de consens en tot aquest debat, podríem dir que és el de preservar un equilibri dels usos urbans que faci de Barcelona i la seva rodalia una metròpoli cada cop més habitable. "Aquest preuat equilibri ha estat un dels valors de continuïtat històrica des que es van restaurar els ajuntaments democràtics, però actualment hi ha àmbits en els quals està clarament en risc", apunta Matilla per començar.

Com naturalitzar la ciutat? Com generar autosuficiència? Com projectar un nou model de mobilitat? Com gestionar la densitat de la metròpoli? Som en un moment complex i alhora apassionant. Barcelona, com la resta de metròpolis capdavanteres del món, es debat amb intensitat. L'urbanisme està en estat d'ebullició. I és en aquests moments quan és més necessari que mai pensar en gran i aixecar la mirada.

Com fa Bestraten, que de seguida que surt la paraula "naturalització" a la conversa s'afanya a parlar de Montjuïc, la muntanya oblidada. "El nostre Central Park", en paraules de la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC. "No l'acabem d'abraçar. Falta aconseguir treure les barres que no ens permeten, de for-

L'urbanisme que ve: buscant l'equilibri

Una taula. Una gran pregunta. Tres professionals del gremi per respondre-la. Ajuntem l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, la presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes i un arquitecte independent per parlar d'urbanisme i metròpoli. Per debatre cap a on anem. Per imaginar.

ma massiva, utilitzar la muntanya, arribar-hi i convertir-la en un passeig més amable. Hem d'abraçar Montjuïc", argumenta Bestraten mentre Beuter també reivindica la necessitat de potenciar els espais verds i ho vincula amb el concepte de ciutat de proximitat.

ESCALA HUMANA

"L'urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un gran facilitador de canvis", reflexiona

l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC. "Pensar que els espais han de ser segurs, de lectura fàcil, comprensibles, accessibles... és el que acaba configurant una ciutat de vida quotidiana", afegeix Matilla.

"Una ciutat compacta, de proximitat, és més feminista que una ciutat dispersa, amb espais morts", apunta Bestraten, introduint un altre element clau de l'urbanisme actual i de futur: la

mirada feminista. "No parlem de mesures paliatives, sinó de concepció integral i d'un model que no només beneficia les dones, sinó la vida quotidiana de tothom", matisa l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona.

INFÀNCIA TRANSFORMADORA

De tothom també vol dir dels infants. "Els nens i les nenes són el termòmetre de la qualitat urbana d'una ciutat. Allà on hi poden haver infants actuant de mane-

ra autònoma vol dir que hi ha una bona qualitat urbana", resumeix Matilla. "Són agents de transformació dels grans reptes", insisteix Bestraten. "Una ciutat que és capaç d'incloure els nens i les nenes és un lloc millor", comparteix Beuter.

Passar d'una ciutat nerviosa i estressada a una de més calmada, rebaixant la velocitat dels vehicles i el soroll, fomentant més el valor del silenci, sembla una recepta àmpliament compartida. La pandè-

Madrid, pel retrovisor

● En un moment que les comparacions entre Barcelona i Madrid es fan a tots els nivells, és difícil no fer-ho també en clau urbanística. “Des d’aquest punt de vista, Barcelona és molt millor que Madrid. Ho puc dir amb tot l’orgull. La nostra és una ciutat molt més caminable. La capital espanyola és una ciutat pensada per al cotxe. Té uns parcs impressionants, però camina-la... És hostil”, reflexiona Sandra Bestraten, presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d’Arquitectes de Catalunya (COAC).

“Crec que, en aquests moments, a Barcelona estem fent els deures pel

dials en els quals participem, Madrid no hi és. No és en els debats de quins són els reptes contemporanis que compartim amb les principals ciutats del món. I Barcelona no només hi és, sinó que està liderant molts d’aquests espais”, celebra l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de la capital catalana.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), comparteix la visió de Matilla i Bestraten, afegint que “Barcelona ha fet de la necessitat virtut”. “Per les circumstàncies geogràfi-

“A Barcelona tenim una agenda urbana ambiciosa, contemporània i actualitzada, mentre que Madrid continua amb una agenda caducada”, diu Matilla

que fa als reptes contemporanis des d’un punt de vista ambiental, social, de justícia, d’igualtat, d’habitatge... En definitiva, d’equilibri”, comparteix Xavier Matilla, arquitecte en cap de l’Ajuntament barceloní, que afegeix que “Madrid no ho està fent”. “El fet distintiu és que a Barcelona tenim una agenda urbana contemporània, actualitzada, ambiciosa i de futur, mentre que Madrid continua amb una agenda diria que caducada respecte de què vol dir el desenvolupament urbà sense reproduir models de fa dècades”, argumenta Matilla, que ho il·lustra amb un exemple “simptomàtic”: “A tots els fòrums urbans mun-

ques i polítiques, també en termes de la desigual inversió estatal, la capital catalana ha hagut d’enginyar-se-les per fer una ciutat petita, compacta, però alhora capdavantera. Avui, Barcelona lidera el debat de les ciutats”, remarca Beuter. Un lideratge que s’exerceix “amb un sobreesforç brutal, perquè Barcelona no disposa dels recursos de Madrid”, afegeix Matilla.

Però no es pot caure en el conformisme. Bestraten s’afanya a remarcar que, a nivell de llicències, per exemple, “cal buscar mecanismes més ràpids”. “En això, a Madrid sí que sembla que tot està anant més àgil. Hem d’agafar la penyora i resoldre-ho”, conclou.

nia ens va fer recuperar, durant l’etapa més dura del confinament, la percepció sensorial de la ciutat. Vam tornar a experimentar sentits que teníem oblidats. “Sovint l’espurna que encén la voluntat de canvi és una qüestió d’emergència”, diu Beuter.

COBERTES I ASFALT

I probablement la qüestió d’emergència més important que afronta la metròpoli barcelonina, com la resta de metròpolis del món, són els efectes del canvi climàtic. Hi ha tres paraules conegudes –i temudes– per tothom: “illa de calor”. Ho patim aquests dies de juliol, però cada cop ho patirem durant més temps. L’augment de la temperatura sembla imparable i les ciutats han de millorar per no generar tanta calor.

“Hem de fer una revolució a les cobertes. Moltes podrien ser verdes. També hem de millorar les ventilacions dels edificis”, afirma Matilla. “Cal fer una rehabilitació integral arquitectònica dels edificis, i per fer-ho podem aprofitar els fons europeus Next Generation”, remarca Bestraten, que destaca que les edificacions també contaminen i que hi ha molta feina per fer. Com també hi ha molta feina per fer a peu de carrer. “Hem de

desasfaltar la ciutat”, demana Beuter, que explica que l’asfalt és un paviment que captura més temperatura. “Podríem tenir paviments molt més filtrants, que a banda de regenerar el cicle de l’aigua reduïen la temperatura”, detalla.

SUPERILLES (I SUPERDEBATS)

Alguns d’aquests paviments, com les llambordes, s’han recuperat en alguna superilla de Barcelona. Concepte de moda, com el de l’urbanisme tàctic, que ha acapatat els debats urbanístics de l’etapa Colau al consistori de la capital catalana. “Hi ha actuacions tàctiques, no urbanisme tàctic”, s’afanya a puntualitzar Matilla quan surt aquesta qüestió a la conversa. “Són un instrument, no un objectiu en si mateix”, afegeix.

Què en podem dir, des d’una òptica professional? Ho preguntem a Beuter, que valora que és “una eina reversible, barata i que permet equivocar-se”. Hi està d’acord Bestraten, que apunta que “permet avaluar, amb un cost baix, transformacions més sòlides”. Ara bé, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC destaca que, com que s’ha dut a terme una actuació tan generalitzada, “ha fet la sensació que Barcelona estava en obres”. “Entre l’ac-

XAVIER MATILLA

“El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”

SANDRA BESTRATEN

“Tothom predica la mirada metropolitana, però cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat”

MANUEL S.V. BEUTER

“L’urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un facilitador de canvis”

tuació ràpida i la definitiva potser hauríem d’intentar que la provisionalitat sigui de segon nivell, amb solucions més cuidades estèticament”, proposa Bestraten. “Algunes coses, com les barreres New Jersey grogues, no és el que més ens hauria agradat a cap de nosaltres, però era l’única solució possible tan ràpida. Han estat actuacions que ens han permès avançar, per exemple cap a la pacificació i les superilles”, replica Matilla.

Superilles. L’altre gran focus de debat. Se n’ha parlat molt i se n’ha escrit més, sobretot des de l’òptica de la mobilitat. “El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i, en canvi, ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”, critica l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona, que alhora admet que molts dels canvis que es persegueixen amb les superilles superen les fronteres administratives de la capital catalana i requereixen una mirada metropolitana que porti solucions més globals. En termes d’urbanisme, però també de mobilitat, és clar.

UNA CIUTAT DE CIUTATS

Que el Bicing s’acabi a Barcelona, que el bus H12 no arribi a l’Hospital de Bellvitge... Són realitats

diffícils de comprendre per la ciutadania i que il·lustren el que en paraules de Matilla és un “déficit col·lectiu de mentalitat metropolitana”. “No pot ser que les ciutats es donin l’esquena quan en realitat les fronteres es podrien recosir de manera força senzilla. La mirada metropolitana la predica tothom, però a l’hora de la veritat, cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat i els seus votants”, lamenta Bestraten. “Malauradament, el marc administratiu és la cotilla que acaba conduint totes les administracions municipals a una mentalitat executiva de caràcter local”, contesta l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona.

I això ens porta a parlar de la possible institucionalització o no de la regió metropolitana i de la necessitat que aquesta mentalitat regional penetri en la ciutadania. Perquè, “al final, la ciutat la fem les persones”, resumeix Beuter. I en aquest cas, la nostra és una ciutat de ciutats que, per ara, continua buscant l’equilibri de manera poc equilibrada.

Un reportatge d’**Arnau Nadeu**

L'escuderia-escola LH Èxit ha quedat en segona posició a la categoria superstock 600 de les 24 Hores de Motociclisme de Catalunya, celebrades el cap de setmana del 2 i 3 de juliol. LH Èxit és una iniciativa educativa de l'Ajuntament.

Clam veïnal contra el model urbanístic del govern del PSC

PROTESTA ▶ Més de 300 persones es van manifestar el dia 30 de juny pels barris del Centre i Sant Josep contra el model urbanístic del govern municipal del PSC. Organitzada per la plataforma Un altre l'Hospitalet és possible, la marxa va comptar amb la participació de diverses entitats de tota la ciutat i també del Baix Llobregat, com ara SOS Baix Llobregat i l'Hospitalet o la Plataforma Ribera-Salines, a més del sindicat CNT. També hi van assistir regidors dels comuns i d'ERC.

"L'Ajuntament especula amb ciment" o "Núria Marín, totxo queen", van ser alguns dels càntics que van cridar els manifestants, que van marxar des de la plaça de l'Ajuntament fins als terrenys de l'antiga fàbrica Cosme Toda, on estan aixecant diversos blocs de pisos. No debades, aquest punt ha esdevingut un referent de la protesta contra la massificació i l'elevada densitat de població a la ciutat. "Hem perdut l'oportunitat de tenir un

La manifestació va finalitzar davant dels pisos de Cosme Toda. Foto: Línia L'H

parc central a la Cosme Toda", va lamentar Eulàlia Panyella, membre de la plataforma Stop Massificació, que va fer un dels parlaments finals de la mobilització a davant dels blocs d'habitatges.

ATURADA URBANÍSTICA

Amb tot, la principal reivindicació de la mobilització va ser l'aturada urbanística indefinida a la ciutat. Això és el que van demanar els participants a les diferents administracions, amb l'objectiu de "frenar la pressió a

la qual la vida a l'Hospitalet està sotmesa".

Per altra banda, els manifestants van exigir "polítiques reals d'habitatge" i un augment dels arbres a la ciutat. De fet, aquesta qüestió va estar molt present durant la marxa, ja que diverses entitats denunciaven que el govern municipal no té cura de l'arbrat. Sense anar més lluny, el mes de maig va caure el pi de la plaça de l'Ajuntament, i lluny de replantar-ne un de nou, s'ha cobert la zona amb llambordes.

Els veïns de la Remunta volen més seguretat

CONVIVÈNCIA ▶ Desenes de persones es van manifestar el passat dia 7 de juliol al parc de la Remunta per demanar més seguretat a la zona. El desencadenant d'aquestes protestes, que s'arrosseguen des de fa un temps, ha estat l'incendi provocat del Remunta Abrebadero, el quiosc-bar que havia obert a l'interior del parc uns mesos abans. Les flames van cremar completament l'establiment, que era gestionat per l'Associació de Veïns de la Remunta.

A la protesta van assistir representants municipals, com el regidor del Districte, José Antonio Alcaide, i el tinent d'alcalde de Convivència i Seguretat, José Castro, que van estar conversant amb els veïns per trobar solucions. Segons declaracions recollides per l'*LH Digital*, Castro va reconèixer que es tracta d'un fet "greu" i que la Guàrdia Urbana està treballant amb Mossos per enxampar els culpables del foc i millorar la convivència en aquest espai de la ciutat.

El festival Per Amor a l'Hart tanca la 18a edició

Foto cedida

EDUCACIÓ ▶ Els jardins de Can Sumarro van ser l'escenari en el qual el festival Per Amor a l'Hart va tancar la seva divuitena edició, el passat dia 2 de juliol.

Del 30 de juny al 2 de juliol, el barri del Centre va acollir diversos espectacles de circ, dansa i tallers per a la canalla en el marc del festival.

El dia més intens d'activitats, tanmateix, va ser dissabte, amb una programació molt enfocada al món del circ, que enguany ha estat l'eix central dels espectacles. En aquest sentit, s'han organitzat diversos tallers de circ per a la mainada.

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

línia'H

bancdelsaliments.org

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Amb motiu de l'estrena de la pel·lícula *Minions: El Origen de Gru*, els cinemes Filmax Gran Via van proposar que els espectadors vinguessin vestits com els peculiars personatges de la saga. Finalment la festa va aplegar 84 persones disfressades.

Reparen la façana de l'escola Prat de la Manta

OBRES ▶ L'Ajuntament ha iniciat les obres de reparació de les façanes exterior i interior dels patis de l'escola Prat de la Manta. Amb aquesta intervenció, el consistori té l'objectiu de garantir la seguretat dels alumnes i professors del centre, ja que hi ha hagut trencaments i alguna caiguda de part dels revestiments de l'edifici. De fet, l'any passat els pares dels estudiants van reclamar al departament d'Ensenyament de la Generalitat que millorés el manteniment del centre educatiu.

A més, durant la pandèmia l'escola va haver de disminuir l'aforament al pati principal. I és que la caiguda d'algunes rajoles de la façana va obligar a limitar l'ús dels jardinetes. L'octubre de l'any passat, l'extint d'alcaldia Cristian Alcázar va anunciar que el consistori assumiria la reparació de la façana. Ara, el consistori entoma les obres, que

El pati ha patit desprendiments de rajoles. Foto: Ajuntament

consisteixen en la reparació i millora de les subjeccions de material a la façana, amb la retirada de les peces de pedra natural en mal estat, la col·locació de noves i la implantació de tacs metàl·lics a tots els revestiments.

Els treballs de reparació tenen un cost de 78.221 euros. En aquest sentit, tal com es va anun-

ciar l'octubre de l'any passat, l'Ajuntament els sufragava a través d'una subvenció de la Diputació de Barcelona per portar a terme millores a les escoles.

Des del consistori expliquen que aquestes obres completaran les diverses tasques de manteniment i seguretat que s'estan tirant endavant a l'escola.

Som Santa Eulàlia incorpora noves cares a la seva junta

VEÏNS ▶ L'associació de veïns Som Santa Eulàlia va celebrar la seva 32a Assemblea General el cap de setmana del 2 i 3 de juliol. Aquella trobada va servir per incorporar noves cares a la junta, procedents del teixit associatiu i de l'activisme de la ciutat. Es tracta d'Annuki Vicens, Montserrat Ballart, Joan Font, Manuel Domínguez i Miguel Ángel Hernández. Per la seva banda, hi

continuen Khristian Giménez, Cristóbal Jaume Ortega, Esther Guerrero i Ruben Casellas.

Per altra banda, dies després, membres de la junta de l'associació van fer una ruta amb els professionals referents dels CAP del barri per presentar-los les diferents entitats i recursos que poden ser útils a l'hora d'afavorir la seva feina i teixir una xarxa comunitària.

Netegen a fons sis espais de Santa Eulàlia i Granvia Sud

SERVEIS ▶ Fins al 15 de juliol, sis espais de Santa Eulàlia i de Granvia Sud són objecte d'una actuació integral de neteja. Es tracta del carrer de Jansana i la plaça de l'Església, el carrer de la Independència, el carrer de la Igualtat, la plaça de l'UNICEF i dos trams de la vorera de l'avinguda de la Granvia, un entre

Alhambra i Castèlao i l'altre entre els carrers Física i Literatura. Aquesta actuació de neteja integral s'emmarca en el programa Net i Polit, que l'Ajuntament posa en marxa per millorar l'espai públic. De fet, l'acció contempla també l'eliminació de grafitis i el manteniment del mobiliari urbà.

Equipaments | El SEM tindrà una nova seu a Bellvitge

El Servei d'Emergències de Catalunya (SEM) comptarà amb una nova seu al costat de l'Hospital de Bellvitge. Així ho ha avançat *Crònica Global*, citant fonts del sector. Segons informa el mateix mitjà, l'edifici es pagaria amb els fons europeus Next Generation.

Bellvitge | El Gornal

La Vinya fa una crida per garantir l'oci estival dels infants

Francisco J. Rodríguez
BELLVITGE/EL GORNAL

Que cap infant del barri es quedi sense fer activitats d'oci durant l'estiu. Aquest és la meta de la campanya 'Tenir estiu #ÉsUnDret', que ha posat en marxa la Fundació la Vinya per recaptar fons destinats a becar els casals d'estiu de mig centenar de joves i infants de Bellvitge i el Gornal.

Es tracta d'una crida solidària que l'entitat fa al veïnat. Així ho explica a *Línia L'H* María Labernia, directora de la fundació. "Per a nosaltres que els joves i infants gaudeixin de l'estiu és un dret", subratlla. En el moment del tancament d'aquesta edició, la campanya, que romandrà oberta fins al 31 d'agost, havia arribat al 80% del seu objectiu. Els diners es destinaran a assegurar el finançament de dues activitats centrals dels casals d'estiu: l'àpat del migdia i l'entrada a la pisci-

Una activitat dels casals d'estiu de la fundació. Foto: Fundació la Vinya

na, a més del transport públic, quan sigui necessari.

Labernia detalla que enguany han crescut les sol·licituds d'infants i joves, d'entre 3 i 17 anys, que han demanat participar en els casals d'estiu de la Vinya. La qüestió és que el finançament dels privats no ha crescut de la mateixa manera, fet pel qual han demanat ajuda al veïnat.

Amb tot, la directora de la

fundació considera que el lleure és una cosa "que cal cuidar". "L'educació no ha de ser només la reglada", afegix. En aquest sentit, Labernia considera que l'oci educatiu aporta valors als joves i incrementa el sentiment comunitari. De fet, molts dels pares col·laboren amb les activitats de la fundació. "El nostre objectiu és transformar la realitat del barri", conclou la directora.

Reclamen més seguretat per al pàrquing de l'Hospital

QUEIXA ▶ El sindicat d'infermeria SATSE denuncia un "greu problema" de seguretat a l'aparcament dels treballadors de l'Hospital de Bellvitge. Aquest espai està ubicat en un descampat, al costat del camí que va cap al riu, i no compta amb servei de neteja ni amb desaigues.

A més, alerten que sovint els cotxes pateixen destrosses i furt. "No està vigilat i no té la il·lu-

minació adequada", avisen des del sindicat. De fet, quan plou s'hi generen bassals d'aigua que deixen els vehicles "atrapats".

Des del sindicat asseguren que la situació es remunta a la construcció de l'edifici Delta, aixecat durant la pandèmia. Aquest equipament va ocupar els terrenys on els sanitaris aparquen, i ara ho han de fer en un lloc que no reuneix les condicions.

L'Ajuntament reivindica la gestió de les biblioteques

BIBLIOTEQUES ▶ En un informe del maig, la Síndica de Greuges de la ciutat apuntava que només la biblioteca de Bellvitge s'avenia als criteris que marca el Mapa de Lectura Pública de Catalunya (MLPC). Ho feia en un document amb el qual donava un toc d'atenció al consistori pel tancament de la biblioteca de Santa Eulàlia.

Amb tot, fonts municipals han explicat a *Línia L'H* que

l'Ajuntament ha engegat el procés i revisió del Pla de biblioteques local, que ha de fer un diagnòstic de la situació actual.

Pel que fa als horaris d'obertura de les biblioteques, inferiors als recomanats, des del consistori defensen que, malgrat que gairebé totes obren menys hores del que marca el MLPC, el global de la ciutat és superior al que estableix el mapa per a la ciutat.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

La pista esportiva o Cruyff Court Jordi Alba va acollir a finals del mes de juny la primera jornada de l'Esports en femení, un projecte que vol potenciar el futbol femení a través d'un torneig trimestral només amb equips formats per noies.

Cases de quatre rodes: al barri proliferen els cotxes abandonats

Francisco J. Rodríguez
LES PLANES

La problemàtica es va fer evident a finals del maig, quan la policia va informar de l'assassinat d'un home que vivia a l'interior d'una furgoneta abandonada a l'avinguda de Catalunya. Allà hi ha un enorme descampat que funciona com a aparcament des de fa molts anys, i el cas d'aquesta persona que vivia en un cotxe abandonat no és pas aïllat.

Una passejada per la zona serveix per adonar-se que s'hi acumulen molts vehicles oblidats. A primer cop d'ull n'identifiquem una desena que presenten un estat de semi desguàs, sense rodes, retrovisors, seients o vidres. També n'hi ha que estan molt bruts i descuidats, sobre els quals pesa la sospita que estan també abandonats i que només

Hi ha persones que viuen en alguns dels vehicles abandonats. Foto: Línia L'H

estarien vivint un estadi previ al desballestament. A més, alguns d'aquests vehicles tenen cartrons que fan de persiana improvisada per a les persones que hi viuen, i fins i tot s'hi troba algun matalàs.

Aquesta qüestió ha estat denunciada per l'associació de veïns Districte IV, que indica que l'abandonament dels vehicles s'estén no només per aquest espai de l'avinguda Catalunya, sinó també per uns altres carrers com el de

Teide i, en general, a la vora del cementiri i les vies del tren.

No es tracta, però, d'una qüestió que afecti només al barri. De fet, fonts municipals assenyalen que a tota la ciutat hi ha al voltant de 400 cotxes abandonats. Amb tot, afirmen que a finals d'any l'Ajuntament posarà en marxa mesures per impulsar-ne la retirada i conscienciar els propietaris perquè no els abandonin sense més i avisin el consistori per retirar-los.

El mural va ser presentat a mitjans del juny. Foto: Ajuntament

El col·lectiu Mujeres Brillantes crea un mural a la Pau Vila

CONVIVÈNCIA ▶ El col·lectiu Mujeres Brillantes de la Florida ha participat en l'elaboració d'un mural a l'exterior de l'escola Pau Vila. Ho han fet dirigides per l'artista Nevenka Pavic, autora d'unes altres intervencions artístiques a la ciutat, com ara les columnes de l'entrada al metro de Santa Eulàlia.

El mural està elaborat amb la tècnica del mosaic, format per peces de ceràmica elaborades de

manera individual. En una conversa amb *Línia L'H*, Pavic explica que aquest projecte "ha estat enriquidor per a tots". A més, l'artista recorda que aquesta intervenció artística és molt beneficiosa per al barri, ja que el fet que hagi estat obra de molts veïns fa que sigui "respectada".

Per altra banda, Pavic destaca que el mural és una feina comunitària que ajuda a millorar i embellir un espai del barri.

Inclusió | Perdre la por a les activitats de lleure de l'estiu

L'Ajuntament ha posat en marxa la campanya 'Estiu sense por', amb la qual vol aconseguir que els pares perdin la por que els infants amb diversitat funcional puguin gaudir de les activitats de l'estiu. S'està portant a terme a l'escola Pep Ventura.

Collblanc | La Torrassa

Els veïns alerten que les fonts són insalubres i insuficients

Francisco J. Rodríguez
COLLBLANC-LA TORRASSA

En època de 'refugis climàtics' i altres mesures grandiloqüents per ajudar a fer digerible la calor als veïns, hi ha barris en els quals no poden gaudir al cent per cent d'elements tan senzills i efectius com les fonts.

Aquest és el cas de Collblanc-la Torrassa, on quatre entitats han dit prou i han posat el crit al cel per reclamar a l'Ajuntament que millori el parc de fonts públiques. I és que, segons denuncien, l'estat de conservació que presenten algunes d'elles és preocupant. Des de la Coordinadora d'AMPAs Endavant denuncien el mal estat d'almenys quatre fonts històriques del barri, que presenten una situació "lamentable" i "insalubre". Un parell d'aquestes estan ubicades a la plaça Espanyola, les quals, a més, estan tancades a causa de les obres.

Font absent de la plaça del Vidre i una a la Rambla Catalana. Fotos cedides

No és l'únic cas, però, de fonts que o bé no funcionen o, directament, no hi són. Aquest és el cas de la plaça del Vidre, on una tanca cobreix l'espai i la goma d'un sortidor desaparegut que els veïns fa temps que reclamen. "Ara arriba l'estiu i moltes famílies fan servir el parc i no hi ha aigua", lamenten des de la Coordinadora, també en referència al parc de la Torrassa, on hi ha diverses fonts que no estan operatives.

Tant la Coordinadora com l'Associació de Veïns, Defensem el Castell i Terrarios Albos fa temps que reclamen a la regidoria una solució, sense èxit. Tampoc aquesta publicació ha pogut obtenir una resposta del consistori en aquest sentit.

Qui també ha criticat un "manteniment deficient" de les fonts a la ciutat ha estat ERC, que ha posat sobre la taula una sèrie de propostes per adaptar la ciutat al canvi climàtic.

Els dos arbres talats a la plaça Espanyola. Foto: AVV Collblanc-la Torrassa

Polèmica a la plaça Espanyola i Martí Julià per l'arbrat

MEDI AMBIENT ▶ Les obres de remodelació de la plaça Espanyola han arrencat amb polèmica. I és que diversos veïns van posar el crit al cel en adonar-se que dos dels arbres més antics de la plaça havien estat talats. Des de la plataforma Defensem el Castell de Bellví van criticar el que consideren un "nou delictes ambiental a l'Hospitalet" i van organitzar una concentració en protesta la mateixa tarda, dia 22 de juny, a la qual van assistir desenes de persones.

De fet, aquest és un nou episodi de la polèmica per l'arbrat a la ciutat. Diverses entitats del barri es van tornar a concentrar el dia 29 de juny al carrer Martí i Julià per exigir la paralització d'un projecte de reforma del vial que amenaça els arbres.

Sigui com sigui, i pel que fa als dos arbres retirats a la plaça Espanyola, des del consistori van assegurar que la tala s'havia produït sense el seu permís i que demanarien explicacions a l'empresa per aquesta decisió.

MITJANS DE PROXIMITAT, PERIODISME D'ALTA FIDELITAT.

Perquè a l'AMIC som fidels als mitjans de proximitat professionals i de qualitat, propers a la gent i compromesos amb el bon periodisme. Això és el que ens ha portat a fer 25 anys comptant amb la confiança de 500 mitjans i amb la fidelitat dels lectors; els coneixem bé i treballem per oferir-los la informació més rigorosa de la seva comunitat. Alta fidelitat, perquè estimem la premsa, perquè estimem la gent.

associació
a mitjans
d'informació
i comunicació

amic25 anys

Nora Galve té les idees clares

» L'hospitalenca encara s'estima més el bàsquet després de patir tres operacions de genoll
 » "Sentia que no em trobava a mi mateixa", confessa Galve sobre la seva experiència als Estats Units

Toni Delgado
CENTRE

Un bolígraf, una llibreta i els seus pensaments. "Escriure era la meua manera de treure tot el que em passava pel cap. Ningú m'havia obligat a ser allà, jugava minuts, tenia amigues i ho estava aprovant tot, però sentia que no em trobava a mi mateixa i potser per això les companyes no m'entenien. Encara ara no he descobert els perquè", confessa Nora Galve (L'Hospitalet de Llobregat, 2001). Viatja als seus vuit mesos a l'Appalachian State University, on va aterrar per estudiar i jugar a bàsquet a l'NCAA estatunidenca.

"Per a mi el compromís és sagrat i vaig fer tot el possible per estar bé i adaptar-me... Fins que vaig enfonsar-me i vaig haver de tornar per no fer-me més mal. Si ara repassés aquell diari, segur que ploraria", exposa Galve, que va deixar llegir aquelles reflexions als pares, el Carles i la Carolina, "perquè m'entenguessin una mica més. Sempre m'han donat suport". Fins a les últimes setmanes no els va dir que volia tornar perquè desitjava continuar intentant-ho.

Mai té excuses i després una força i un somriure contagiosos. És nota que aquesta estudiant d'Educació Primària se centra a lluitar pel que vol i no hi ha res que estimi tant com el bàsquet. Ho fa encara més després de tres operacions de genoll. La primera, al dret, per una distensió del lligament creuat.

Les altres dues, a l'esquerre: ruptura del lligament lateral i ruptura del lligament creuat.

"Mai he pensat a retirar-me, per molt que aquesta tercera lesió hagi estat horrible, sobretot al principi. Volia fer un gran any i només vaig poder jugar quatre partits. Em vaig trencar contra el Celta i des del primer segon sabia que era el lligament", assegura l'escorta, que aquest curs ha jugat al Lima Horta Bàsquet, de Lliga Femenina Challenge. No hi continuarà.

UN PLAER I NO UN SACRIFICI

"Ara ja puc córrer i tirar, fer alguna acció... Em queden tres mesos per recuperar-me. Necessito temps per agafar ritme i posar-me forta", comenta l'hospitalenca, del barri del Centre, que acaba de finalitzar una nova sessió amb el fisioterapeuta: "Per a mi això no és un sacrifici. És un requisit per tornar a fer el que m'agrada. Així que, més aviat, és un plaer". Els cops l'han ajudat a conèixer-se molt més, ser molt forta mentalment, madurar i gestionar millor les emocions.

Disciplinada, autocrítica i molt exigent, Galve necessita a vegades que algú l'aturi. "És un dels meus defectes. Si no em diuen prou, jo sempre faria el màxim i cal saber dosificar la teva energia. Costa, i tant que costa assumir que no pots anar al ritme de sempre. Quan et lesions, has de tenir molta paciència. És un procés lent i la lluita mental, molt dura", reconeix.

L'entrevistada va escriure els seus primers relats al seu esport favorit amb 5 anys i en un

L'hospitalenca Nora Galve. Foto: Cristina Rovira

equip mixt del Casino Hospitalet. El curs següent va marxar a l'Hospitalet Centre: "Era molt petita i no em podia imaginar que arribaria on he arribat. M'ho passava molt bé amb les amistats". Més tard, al CB Cornellà va aprendre "a jugar a bàsquet i a més bon nivell" i la van trucar per primer cop de la selecció catalana. Allà va conèixer Helena Briegas, la primera entrenadora amb qui va tenir molta confiança i per qui porta el número 14 al dorsal: "M'entenia molt bé amb l'Helena. Sabia com ajudar-me. 'Nora, calma't una mica...', em demanava a vegades. De petita em sobrava ímpetu a la pista", confessa. Una seguretat que no ha perdut amb els anys ni els entrebancs: "És veritat, quan jugo tinc les idees clares i faig el que crec correcte".

Realment no sorprèn com es va prendre el seu debut a Lliga

Femenina, a l'Open Day de Torrejón de Ardoz de 2018, amb el Bàsquet Femení Sant Adrià i contra el Gernika: "Abans i després del partit tenia moltes emocions, però no volia despistar-me i em vaig prendre el matx com un més de l'esport que sempre he practicat".

Glòria Estopà va ser qui li va donar l'oportunitat de pujar amb el primer equip i la idea és que només jugués i s'entrenés amb el sènior fins al febrer o el març, quan s'havia de centrar en el júnior. El pla no es va complir perquè la jugadora es va lesionar. Estopà i Dani José són els entrenadors "amb qui més m'he entès i més m'han ajudat durant la meua carrera".

A José el va tenir també al Bàsquet Femení Sant Adrià, en aquest cas a infantil i a júnior, i al seu últim any al club on va tornar després de l'ex-

periència als Estats Units. La segona lesió li va impedir jugar a l'equip que aleshores entrenava César Aneas. El curs següent, el 2020-2021, va ser d'alliberació de Galve. Potser una de les temporades en què més ha gaudit.

Tornar a coincidir amb Dani José i Núria Checa, amb qui havia crescut a la pedrera, va ser "molt especial". "Érem un equip molt jove que va fer un excel·lent paper", recorda. L'equip es va quedar a un triomf de jugar les semifinals de la fase d'ascens a Lliga Femenina de Leganés. També la van tornar a trucar de la selecció espanyola sots 20. Va ser el seu "retrobrament" amb el bàsquet. Amb la selecció catalana ha guanyat quatre campionats d'Espanya (un infantil, un cadet i dos júnior) i amb el Bàsquet Femení Sant Adrià tres campionats estatals de clubs (infantil, cadet i júnior) i quatre de Catalunya (preinfantil, infantil, cadet i júnior).

L'AVI EMILIO

"Mon pare, en Carles, assegura que m'assemblo molt jugant a l'avi Emilio", confessa. L'avi Emilio Galve va jugar, entre altres equips, al Laietà i al Barça, va ser company d'Eduardo Kucharski i serà sempre una font d'inspiració per a la seva neta. "Nora, m'agradaria que estimis el bàsquet com ho he fet jo i que jugués tota la vida", em va demanar a l'hospital. Jo era molt petita i ho recordo com si hagués passat ara", explica, emocionada. Emilio, la Nora no deixa de fer-te cas.

Identificar-los
 amb **XIP i XAPA**
 és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
 salvació!**

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

No t'ho perdís

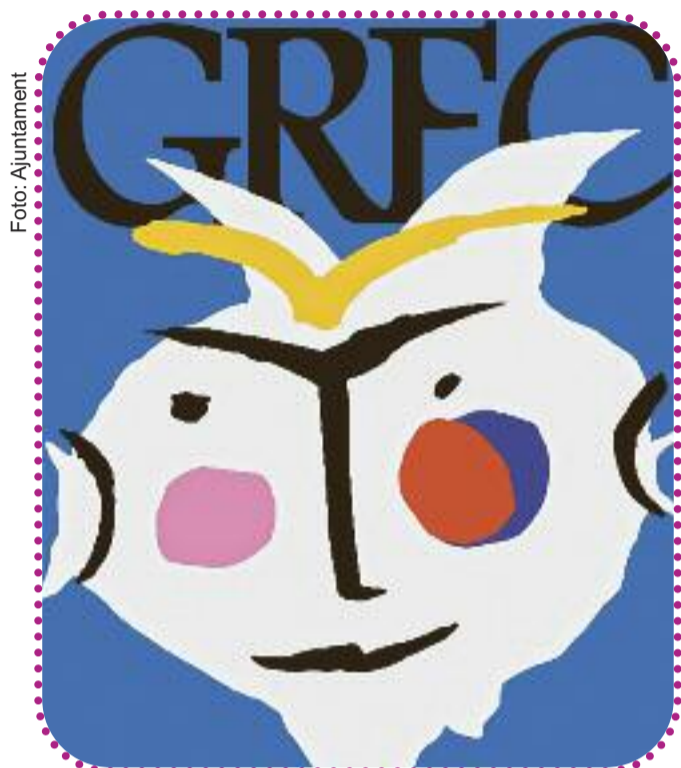

Foto: Ajuntament

Festival Grec

Fins a 86 espectacles i més d'una cinquantena d'activitats repartits per 55 espais de la ciutat. El Festival Grec s'ha tornat a posar en marxa a Barcelona per omplir d'arts escèniques els dies i les nits d'estiu. En aquesta 46a edició, el Grec inclou figures destacades de l'escena internacional, com el Conde de Torrefiel, Amir Reza Koohestani, Thomas Ostermeier o Marlene Montero Freitas, entre d'altres. També promou el teatre català, coproduint obres d'autors com Jordi Prat i Coll, Marta Buchaca, Jordi Casanovas o Llätzer Garcia. Un festival que no us podeu perdre.

Famosos

"Estic preparada per al Cruïlla", piulava fa uns dies, en català, Carolina Iglesias (Oleiros, Galícia, 1993), anunciant la seva actuació al Cruïlla Comedy -festival en el qual és cap de cartell- el 8 de juliol. Acompanyava el tuit amb un muntatge en què apareix ella mateixa, uns calçots i una senyera amb l'escut del Barça. Aquesta còmica, guanyadora del Premi Ondas pel podcast *Estirando el chicle*, que fa de la mà de Victoria Martín, s'estima Catalunya i ho demostra sempre que pot escrivint (i parlant, encara que sigui una mica) en català. També té molt bona sintonia amb els noms més destacats de l'escena humorística catalana, amb alguns dels quals comparteix cartell al Cruïlla, com Charlie Pee o Modgi. Cal destacar que el cartell d'enguany del Cruïlla Comedy té una gran presència femenina. Precisament, Iglesias ha treballat molt per reivindicar el paper de les dones en aquest món.

La fitxa

QUI ÉS?

CAROLINA IGLESIAS

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les còmiques de moda

Ha guanyat l'Ondas pel podcast 'Estirando el chicle'

QUÈ HA FET?

Ser cap de cartell del Cruïlla Comedy

És la secció del festival Cruïlla dedicada a l'humor

A LES XARXES...

És molt estimada

Malgrat les crítiques masculistes, li arriba molt de suport

Llibres

Francesca de Barcelona
Laia Perearnau

Barcelona, 1382. La Francesca és una noia cristiana de quinze anys que ajuda la seva àvia Bonanada a fer de llevadora. L'àvia li ensenya els secrets de l'ofici i la introdueix en el domini de les plantes remeieres, però ella no en té prou, i malgrat que viu en un entorn molt humil, té la ferma determinació de convertir-se en metgessa i cirurgiana. Premi Nèstor Luján.

Teatre

Paradís
Sergio Baos

Quantes vegades hem sentit a dir que Mallorca és un paradís? No hi ha dubte que ho és. Preciosa, captivadora, amb aigües cristal·lines i turqueses, molt fotogèniques. Però no tothom que hi viu pot gaudir dels plaers de la vida vacacional. No tothom que hi viu es pot delectar amb els fruits que els seus arbres florits atorguen.

A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Miqui Puig canta vol. 7
Miqui Puig

"És un àlbum molt Miqui Puig, però també és molt contemporani per les eines que fem servir". Així va descriure el cantant Miqui Puig el seu setè disc en solitari, en una entrevista concedida a l'ACN. Sota el títol *Miqui Puig canta vol. 7* (Primavera La-bels), l'artista aplega nou cançons de "pop de pista de ball" i col·labora amb Ferran Palau i Queralt Lahoz, entre d'altres.

Pelis i sèries

Petite fleur
Santiago Mitre

El José, un ciutadà argentí que recentment s'ha mudat a França amb la parella i la filla, coneix un nou veí. En un impuls, mentre escolta la peça de jazz *Petite fleur*, el mata. L'endemà, però, se'l troba i veu que està més sa que mai. Decideix matar-lo de nou. A partir d'aquí, la rutina del José serà aquesta: cuidar del seu fill, tenir cura de la casa... i matar el veí.

ESTILS DE VIDA

Mòbils, infància i adolescència

Foto: Pexels

i INFÀNCIA

L'edat de començar a fer servir aparells tecnològics cada cop s'avança més. No és estrany veure nens que s'entretenen jugant amb una tauleta mentre els pares sopen, o adolescents que són autèntics experts i estrelles de les xarxes. Tenint en compte això, i sabent que no és fàcil saber gestionar la relació dels fills amb els mòbils, des del Canal Salut de la Generalitat fan recomanacions en funció de l'edat de la canalla.

En la primera franja d'edat que estableixen, de 0 a 3 anys, la directriu és clara: cal evitar que infants tan petits estiguin exposats a cap mena de pantalla. Entre els 4 i els 6 anys, l'exposició ha de ser de menys de mitja hora diària i la introducció en el món digital ha de ser "progressiva i acompanyada". També ho ha de ser dels 7 als 12 anys, una franja en què s'han de fixar uns límits "molt clars" i s'ha de fer que els nens desconnectin de les pantalles abans de sopar i anar a dormir. Finalment, l'etapa més complicada és l'adolescència, quan cal vigilar que l'ús de pantalles no afecti negativament la salut, la convivència o el rendiment acadèmic. Cal respectar la seva intimitat i autonomia, però establir pactes i fomentar la responsabilitat i l'oci sense pantalles.

Les claus

DE 0 A 3 ANYS

La recomanació és clara: cal evitar que infants tan petits estiguin exposats a cap mena de pantalla

DE 4 A 6

L'exposició ha de ser de menys de mitja hora diària i la introducció en el món digital ha de ser progressiva i acompanyada

DE 7 A 12

S'han de fixar límits "molt clars" i s'ha de vigilar que desconnectin de les pantalles abans de sopar i anar a dormir

ADOLESCENTS

Cal respectar la seva intimitat i autonomia, però també fomentar la responsabilitat i l'oci sense pantalles

Foto: Pexels

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

NO VESTIM DE DOL ELS NOSTRES BOSCOS

UNA IMPRUDÈNCIA ENS HO CREMA TOT

incendis.gencat.cat

Diputació
Barcelona

1822
2022

112 emergències

Fem-ho DE
TOT
POSSIBLE

Generalitat
de Catalunya